

кордон, — все це завдало і продовжує завдавати, багато в чому, непоправної шкоди українській нації [5].

Отже, незважаючи на певні позитивні зміни, демографічна ситуація в Україні залишається складною. Немає об'єктивних підстав, призупинення наявної тенденції зменшення загальної чисельності населення. У цій ситуації демографічна політика держави має спрямовуватися передусім на підвищення рівня та поліпшення якості життя населення. Основним негативним фактором в цьому процесі є внутрішня політика держави.

ЛІТЕРАТУРА

1. Демография : учебное пособие / под ред. проф. В. Г. Глушковой. – М. КНОРУС, 2010. – 288 с.
2. Народові України загрожує вмирання // День. – 2011. – 5 жовтня.
3. Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua>
4. Григор'єва С. В. Основи демографії : конспект лекцій / С. В. Григор'єва. – Харків : НТУ “ХПІ”, 2010. – 77 с.
5. Медков В. М. Демография : учебник / В. М. Медков. – 2-е издание. – М. : ИНФРА-М, 2014. – 332 с.

УДК 316.43

РОЛЬ ПАТРІОТИЗМУ У СУЧАСНОМУ ЖИТТІ

Гіваргізова А. С., студентка групи Б 1/1

Науковий керівник – канд. екон. наук, доцент Лесік І. М.

Миколаївський національний аграрний університет

Повага до своєї держави, до його історії, прагнення змінити свою країну на краще, зробити її гарніше, берегти й цінувати Батьківщину – зазвичай у цьому проявляється патріотизм кожної людини. Патріотизм – це одна із ланок людського характеру. Він, подібно до любові, керує людською свідомістю, заставляючи робити великі і малі вчинки в ім'я своєї Батьківщини. Патріотизм – величний вияв нескінченної любові до рідного краю [1, с. 14].

У різні часи та епохи, в усіх цивілізованих державах сім'я, школа, суспільство ставили перед собою завдання – виховати громадянина, патріота своєї країни. Формування національної свідомості та самосвідомості передбачає: виховання любові до рідної землі, до свого народу, готовності до праці в ім'я України, освоєння національних цінностей (мови, території, культури), відчуття своєї причетності до розбудови національної державності, патріотизм, що сприяє утвердженню національної гідності, залучення дітей до практичних справ розбудови державності, формування почуття гідності й гордості за свою Батьківщину [2, с. 3].

У вихованні почуття національної гідності велике значення має правдиве висвітлення історії культури та освіти народу, повернення до культурних надбань минулого, відкриття невідомих сторінок нашої спадщини.

Без любові до Батьківщини, готовності примножувати її багатства, оберігати честь і славу, а за необхідності – віддати життя за її свободу і незалежність, людина не може бути громадянином. Як синтетична якість, патріотизм охоплює емоційно-моральне, дієве ставлення до себе та інших людей, до рідної землі, своєї нації, матеріальних і духовних надбань суспільства [3, с. 60].

Для патріотичного виховання важливо правильно визначити віковий етап, на якому стає можливим активне формування у дітей патріотичних почуттів.

Важливим напрямом патріотичного виховання є залучення до народознавства, вивчення культури, побуту, звичаїв рідного народу. Перш за все необхідно згадати тих людей, які прославили нашу країну – художників, композиторів, письменників, винахідників, вчених, мандрівників, філософів, лікарів. Необхідно на конкретних прикладах, через конкретних людей познайомити дітей з “характером” українського народу [4, с. 12].

Та на жаль, у сучасному українському суспільстві кількість патріотів з часом зменшується. Багато людей під впливом економічної кризи, тиском соціальних проблем починають зневажати сучасну українську державу. Дух патріотизму починає перетворюватись на дух презирства. З країни виїжджає значна частина населення. Втрачається поняття національної свідомості разом із втратою рідної мови, яка вимірює моральне здоров'я нації, втрачається ідентичність її носіїв з державою.

Патріотизм, безсумнівно, це почуття, яке робить народ і кожну людину відповідальною за життя країни. Без патріотизму втрачається почуття відповідальності. Людина без патріотизму, по суті, не має своєї країни. А “людина світу” це те саме, що бездомна людина.

Отже, ситуація в країні характеризує негативні явища, прояви яких віддзеркалюються на рівні втрати патріотизму серед населення. Являючи собою складну і багатогранну категорію, патріотизм вимагає більшої уваги з боку держави. Саме патріотизм має стати найголовнішим атрибутом виховання, формуючи національний світогляд у єдності поколінь.

ЛІТЕРАТУРА

1. Сердюк І. О. Концептуальна модель виховної роботи “Я – людина, патріот, громадянин, гуманіст, сім'янин” / І. О. Сердюк. // Виховна робота в школі. – 2012. – № 11. – С. 13-18.
2. Бех І. Законопростір сучасного виховного процесу / І. Бех // Дошкільне виховання. – 2004. – № 2. – С. 3-5.
3. Шиприкевич О. Патріотичне виховання школярів на традиціях українського народу: проблеми і досвід / О. Шиприкевич // Народна творчість та етнографія. – 2010. – № 4. – С. 58-63.
4. Петегрич О. Система національно-патріотичного виховання / О. Петегрич // Відкритий урок. – 2015. – № 4. – С. 12-13 .